

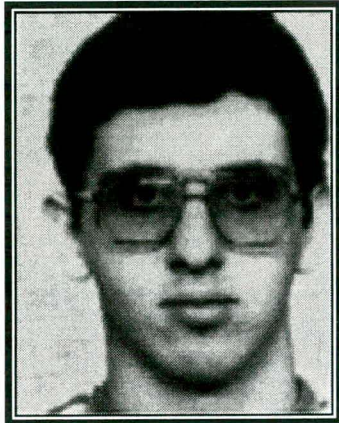

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי יובל הראל ז"ל

בן מרים ויחזקאל
נולד בחולון
בתאריך ט' בתשרי תשכ"ג, 7/10/1962
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1981
שרת בחיל השריון
נפל במלחמת שלום הגליל
בתאריך י"ז בסיון תשמ"ב, 8/6/1982
נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 4 קבר: 3
הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן מרים ויחזקאל, נולד ביום ט' בתשרי תשכ"ג (7.10.1962) בחולון. מילדותו התגלה יובל כתלמיד מחונן. הוא למד בחולון בבית-הספר היסודי על-שם שפרינצק, ובבית-הספר התיכון על-שם מיטרני. למשך שנה אחת הוא הצטרף להוריו, שיצאו בשליחות לארצות-הברית, וכשחזר לארץ, השלים את לימודיו התיכוניים במגמה הומנית. אהבת המוסיקה מילאה את כל עולמו של יובל בתקופת נערותו. משום כך הוא שאף לשרת ב"גלי צה"ל". אולם, כשהגיע מועד גיוסו, הוא עבר בדיקות רפואיות ונקבעה לו דרגת בריאות גבוהה. על כן העדיף יובל לשרת ביחידה קרבית.

באוגוסט 1981, התגייס יובל לצה"ל ושירת בחיל-השריון. הוא עבר אימוני טירונות וקורס צמ"פ בגדוד. כשפרצה מלחמת שלום הגליל, הוא היה עם כוח החלוץ של חיל-השריון, שפרץ אל מעוזי המחבלים. הוא התקדם עם יחידתו לכיוון עין אל-חילוה, שליד העיר צידון. תוך כדי התקדמות, חל קלקול בטנק שבו נסע. הצוות עשה כמיטב יכולתו, והטנק תוקן. בינתיים ירד הלילה, ומפקד הטנק הציע ללון בשטח, ורק עם אור היום להמשיך בהתקדמות, לעבר היחידה. אולם יובל, שרצה להיות עם

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יחידתו הלוחמת, הציע לנוע בשעות הלילה, כדי להקדים ולהתחבר עם הכוח. מפקדו קיבל את הצעתו והם נעו, עד שהגיעו ליחידה. טיל נ.ט. של האויב פגע ישירות בטנק שלו בעיצומו של קרב, כאשר פרצו לסימטאות עין אל-חילוה. יובל נהרג מיד. חבריו, אנשי הצוות, הצליחו לחלץ עצמם מן הטנק הבוער, כשהם פצועים. בן 19 שנים היה יובל בנופלו. הוא הועלה לדרגת רב"ט, לאחר נופלו.

הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הוא השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.

מפקד יחידתו כתב למשפחתו: "יובל נהרג בקרב קשה בסימטאות עין אל-חילוה, לאחר קרב ארוך, מטווחים קצרים ביותר, עם מאות מחבלים חמושים בנשק נ.ט. ואחר. ...אני נתתי את הפקודות וקבעתי שפלוגתו תיכנס לתוך קן הצרעות הנורא הזה, ואני ידעתי מי הלוחמים ומי המפקדים ההולכים בראש".

לזכרו, הקימה משפחתו בבית-הספר התיכון על-שם מיטרני בחולון, שבו למד, חדר וספריית מוסיקה.

יובל הראל

יובלי שלנו,

מוצאי שבת, חמישה ביוני 1982. גרוד סער, חטיבת ברק, מקבל את הפקודה לנוע לעבר הגבול. הטנקים שועטים קדימה ובתוך הטנק השני, טנק הדחפור, בעמדת הטען-קשר, יושב יובלי. ליבו פועם בחוזקה, והמחשבות רצות בראשו. לא עלה בידו להתקשר הביתה, להודיע, להיפרד. הגרוד, שצורף לחטיבת גולני, עבר על פני עיירות וכפרים לבנוניים. הכפריים משליכים אורז ופרחים ומקדמים אותם בברכה.

בדרך, היתקלויות מעטות. בעיקר בשפך הזהרני.

במזרחה של צידון מחנה הפליטים עין-חילוה. סמטאות צרות של בתים נמוכי קומה, חסרי הדר, מגובבים באי סדר. הביוב זורם בסמטאות, ופלשתינאים על נשיהם וטפם נחבאים בתוך הכתים. במחנה, ריכוז גדול של מחבלים, ומתחת למחנה פרושה רשת עניפה של תעלות ובונקרים.

הכוחות מעפילים אל ההרים ואל הגבעות המתנשאים מעל למחנה הפליטים, הפרוש לפנייהם כעל כף היד.

יום שני. מרעישים את המחנה ויורים אליו מטווחים קצרים יחסית. הפקודה היא לירות בלובשי מדים, בנושאי נשק ולא באזרחים.

נסיון ראשון לכבוש את המחנה. טור שריון וחרמש נכנס למחנה מצידו הדרומי.

אש עזה של אר. פי. ג'י, טילי סאגר ונק"ל ניתכת על הטור, והוא נסוג.

יום שלישי. בצוהרי היום חוזרת הפקודה ונשנית — לכבוש את המחנה. שוב חודרים למחנה דרך הסמטאות בטור. יובלי בטנק השני. הלב רוטט, אימה ופחד.

הטור נתון לאש איומה. מאחורי כל גדר, מאחורי כל בית מגיחים מחבלים ויורים כשריון המגושם. קשה לתמרן, אין אפשרות לנוע. המחבלים, בחלקם ילדים וילדות, בני שמונה, בני עשר, והם יורים ממרחק של מטרים ספורים ונעלמים מייד.

הטנק של יובלי נפגע, ויובלי נפצע ברגלו. דמו שותת. הוא חובש את עצמו וממשיך להגיש פגזים. טור השריון ממשיך בחדירה למחנה. עברו כמאתים מטרים: טיל חודר לטנק. יובלי נפגע בראשו ובחזהו. חום אדיר מתפשט בטנק. כל חבריו של יובלי עפים החוצה ונסוגים לאחור המומים ופצועים. גם חברו הטוב ביותר, חזי, נפגע והוא בורח לאחור, ואז המחשבה — והיכן יובלי?

יובלי מוטל בתחתית הטנק, והטנק עולה באש. עשן שחור וסמיך מיתמר ממנו.

שמוליק, המ"מ, בטנק הראשון, קופץ מהטנק שלו ויחד עם חברו מחלצים את יובלי. הטנק של יובלי מתפוצץ.

הטור נחלץ לאחור, נסוג. נוטשים את רעיון כיבוש המחנה, עוקפים אותו, והגרוד ממשיך במלחמתו הלאה, קדימה, לעבר החטיבה הסורית, המגינה על בירות.

יובלי היה אוהב שלום. הוא אהב את הזולת. הוא חתר לצדק כל חייו הקצרים ולא מוכן היה להתפשר כאשר נתקל בעוול.

יובלי אהב מוסיקה. המוסיקה מילאה את כל יישותו.

היו לו חלומות. היו לו תקוות. היתה בו אהבה גדולה.

ואנחנו אהבנו אותו ואנחנו אוהבים אותו עד כלות הנשמה.

הסערה והתפילה

האובדן ממלא בסערה את כל חדרי הלב,
השנים חולפות ועמן מתעצם וגובר הכאב
הסערה פועלת מבחוץ ומבפנים,
היא כמעט מטשטשת את פעולת החושים.

היא משנה סדרי בראשית,
עד כי קשה לחזור לשגרה שנית.
העדיפויות במעשי יום-יום
אף הן לא בתמול שלשום
וכוח אחר משתלט ותופס מקום.

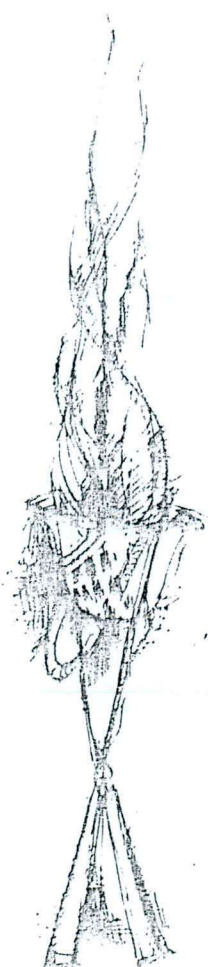
יום-יום אתה קם
ועמך מועקה כבדה;
כדי להתעצם
אתה מבקש את מקור האמונה.
רק זו יש בך כדי להשיב שווי משקלך,
אך היא טמונה בפעלו
של מי שהלך ללא שוב ולא יהיה עוד עמך.

עם זכרו אתה חי ונושם,
עם צילו אתה נע וחולם,
עם דמותו אתה מנחם,
ובדמיונה הכל ממשי, הכל מתגשם.
אך הסערה שבלב מטשטשת כל הבחנה
והיא הופכת אותך למין מקשה,
הכאב, הפעם והאמונה נבלעים זה בזה
עד שהכח להמשיך הולך ונרדף.

בסערת הרוחות, ההולכת וגוברת,
אתה נזקק לפתע לתפילה,
אך קצרה הרוח לבטאה בלשון מדוברת.
תפילה הנשאת בכחות אדירים,
תפילה המפלחת את כל הרקיעים
עד הגיעה למרומים.

ואתה צור ישראל וגואלו,
אדון כל העולמים,
היודע לב אנוש ללא דבורים,
אתה שנתת לעולם תורת חיים,
האם לא תקשיב לקולות הדמומים?

האמונה ב"נצח ישראל" היא מנת חלקם של כל הדורות,
עיניך הרואות את השורות הצועדות,
הלב שותת דם ואיש לא נעצר,
דור אחר דור ממשיך לצעוד אל המחר,
ברכנו זו הפעם אלוהי כל הנפשות
בזכות אלו הנשמות הטהורות,
ברכנו עתה מהר הברכה!
ויהי כבימי שפוט השופטים והמלכים —
ככתוב — ותשקוט הארץ ארבעים שנה.

דבורה ליפשיץ

לזכרם

המחלקה לחינוך ולתרבות בגולה החליטה לקיים מדי שנה תחרות חיבורים של נוער יהודי בעולם לזכר הנפילים בערכות ישראל - בני משפחה של עובדי המחלקה.

- ראובן גבריהו היידי
יובל הראל היידי
זוהר ליפשיץ היידי
משה שמוחה היידי

וכאמ'ם להשתתף בתחרות בני נוער בגילאי 12-18 ממשנות חינוך טכנאלי וכלתי מורמאלי. על המשתתפים לכתוב חיבור מרווח - בהיקף של כ-1000 מילים או שירה בעברית, באנגלית, בספרדית או בגרמנית על אחד הנשאים הבאים:

- א. הקשר ההיסטורי והרוני בין העם היהודי למולדתו
ב. קוממיות ישראל בעבר ובהווה
ג. נכרה ועיורים בישראל
ד. שלום הגליל ושלום הארץ

החיבורים יוגשו בכתב יד ברור וקריא וברוח כמול רצונו כמכונת כתיבה. חבר השופטים, שיורכב מאנשי ציבור, אנשי ספרות ועובדי המחלקה, יבחר את הזוכים בתחרות.

שלושת החיבורים המצטיינים יזכו את כותביהם במסרים לזכר הנפילים - חומצה לביקור וסיוע נשואל לעשרה ימים באזורי המחלקה. כמו כן, יוענק לכל משתתף ספר כשי סמלי.

כתבו היד וישלחו ישירות למחלקה לחינוך ולתרבות בגולה, ת.ד. 92, ירושלים (לידי בני יהודית קיסרי) או לנציגי המחלקה בארצות השונות.

מועד האחרון לת החיבורים הוא - 1 באפריל 85 ירושת אישות ז מאי 1985, והתוצאות תוכונה תיחמוצות בירושלים בתשתמו

In Memoriam

El Departamento de Educación y cultura para la Diáspora ha resuelto celebrar anualmente un Concurso de Literario en memoria de los caídos en las Guerras de Israel, familiares del personal del Departamento:
Reuven Gvriahu
Yuval Harel
Zohar Lipshitz
Moshé Samoja

Tienen derecho a participar en el Concurso jóvenes de 12 a 18 años de edad alumnos en marcos educativos formales y no formales. Los participantes deberán redactar una composición (en prosa; alrededor de 1.000 palabras, o en verso) en hebreo, inglés, castellano o francés, sobre alguno de los siguientes temas:

- A. El nexo histórico y emocional entre el Pueblo Judío y su Patria.
B. La Independencia de Israel en el pasado y en el presente.
C. Heroísmo y héroes de Israel.
D. La paz en la Galilea y la Paz en Israel.

Las composiciones deberán ser presentadas en letra clara y legible, y a doble espacio (preferiblemente escritas a máquina).
El jurado, compuesto por personalidades conocidas, escritores y representantes del Departamento, elegirá a los agraciados en el concurso.

Las tres composiciones sobresalientes resultarán agraciadas con premios en memoria de los caídos: una invitación a visitar y conocer Israel durante diez días por cuenta del Departamento. Asimismo se otorgará a todos los participantes un libro, como simbólico presente.

Las composiciones deberán ser enviadas directamente al Departamento de Educación y Cultura en la Diáspora, P.O. B. 92, Jerusalén (a nombre de la señora Jehudit Keisari) o a los representantes del Departamento en los diversos países.

El último día para la recepción de composiciones es el 1 de abril de 1985. Las notificaciones personales a los agraciados serán entregadas en Jerusalén a fines del mes de junio de 1985 en Kiryat Hatzofot, celebrará a fines del mes de junio de 1985 en Kiryat Hatzofot, Jerusalén con la participación de los premiados.
Vísperas de Rosh Hashaná, 5745.

ORGANIZACIÓN SIONISTA MUNDI
DEPARTAMENTO DE EDUCACIÓN Y CULTURA

In Memoriam

The Department of Education and Culture in the Diaspora has decided to hold an Annual Essay Competition for Jewish Youth the world over in memory of those who fell in the defence of Israel and were members of families employed by the Department:
REUVEN GEVARYAHU
YUVAL HAREL
ZOHAR LIFSHTIZ
MOSHE SAMOCHA

The competition is open to youth between the ages of 12-18. Participants must submit an essay of approximately 1000 words or a poem on one of the following subjects, written in Hebrew, English, Spanish or French:
a. The historical and emotional bond between the Jewish People and their Homeland.
b. Israel's sovereignty - past and present.
c. Heroism and heroes of Israel.
d. Peace for the Galilee and peace in the Land.

Entries must be clearly legible, (preferably typed) in double spacing. A panel of judges consisting of public and literary figures as well as representatives of the Department will select the winners.

The winners of the three outstanding entries will be awarded prizes commemorating the fallen - a visit to Israel for a period of ten days as the guests of the Department. In addition every participant will receive a token gift of a book.

All entries to be addressed either to the Department of Education and Culture in the Diaspora, W.Z.O. (to the attention of Mrs. Yehudit Keisari), P.O. Box 92 Jerusalem, Israel, or to representatives of the Department in the various countries.

Closing date for receipt of entries is April 1st 1985. The winners will be notified personally during May 1985 and results will be publicly announced at a special ceremony in June 1985 at Kiryat Hatzofot, Jerusalem, in the presence of the prize winners.
Erev Rosh Hashana 5745

THE WORLD ZIONIST ORGANISATION
DEPARTMENT OF EDUCATION AND CULTURE IN THE DIASPORA

דברים בפתיחת הטקס לזכר הנופלים — בני משפחות עובדי המחלקה

נשיאות נכבדה,
עמיתי למחלקה,
אורחות ואורחים נכבדים,

בטקס זה נעניק פרסים למצטיינים בתחרות החיבורים שנערכה. מטעם מחלקתנו בקרב תלמידי כתיבה הספר היהודים כגולה, לכל תפוצותיהם.

נושאי התחרות — "גבורה וגבורים בישראל" ו"הקשר בין העם היהודי למולדתו" לא נבחרו במקרה ולא רק כדי לאמץ את הקשר שבין הנוער היהודי בתפוצות לבין מדינת ישראל וצבא הגנה לישראל, אלא גם כדי להנציח את זכרם של ארבעה בנים יקרים, בני משפחות עובדי מחלקתנו שנפלו במערכות ישראל:

ראובן גבריהו ◊ יובל הראל ◊ זוהר ליפשיץ ◊ משה שמוחה

החיבורים ומעשי הגבורה של הנופלים מצטרפים למסכת אחת של מסירות נפש ואומץ לב המאפיינים את עמנו לדורותיו. רק בזכות מעשים של גבורה עילאית הצלחנו לשמור על קיומה של מדינת ישראל; רק בזכותם של אלפי הנופלים במערכות ישראל, שבמותם ציוו לנו את החיים, יכולים אנו לחיות היום בארצנו הריבונית והחופשית. רוח הגבורה והאומץ המפעמת בקרב בנינו היא הערובה הבטוחה לנצחונם הסופי של בני העם היהודי שקורבנם יקר לא היה לשוא.

דובי ברגמן
מנכ"ל המחלקה

